



Jeszenszky Zsolt: Ellenforradalom

2025 április 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ennek a kifejezésnek Magyarországon nagyon negatív felhangja van. Érthetően.

1956-ot nevezte így a pártállam (már amikor egyáltalán megnevezte, hiszen közel évtizeden keresztül beszélni sem volt róla szabad, mintha soha meg sem történt volna). Az elnevezéssel azt akarták kifejezni, és a magyar társadalom számára elírni, hogy a

dicsőséges kommunista forradalommal szembeni egyfajta restaurációs kísérlet történt, tehát a forradalommal szemben keltek föl.

Ezt a vonalat finomította némileg a 80-as évek legvégén Pozsgay Imre által bevezetett, rövid életű „népfelkelés” megnevezés, majd pedig hivatalosan, formálisan is a helyére került a forradalom.

De tulajdonképpen mit is jelent valójában az, hogy „ellenforradalom”?

A kifejezés a francia forradalom idejéből ered, ahol először a forradalommal szembenállókra tekintettek így vagy tekintettek így a saját magukra. Utólag aztán a forradalom utáni restaurációra, az alkotmányos monarchia visszaállítására is elterjedtté vált ez a szóhasználat. De a Maoval szembe helyezkedő Csang Kaj-sek is használta saját magára (és az általa vezetett Kuomintangra) a kifejezést. Vagy a spanyol polgárháborúban a falangisták, a dél-olasz „brigantik”, és a Tokugava Josinobu sógun által vezetett, Meidzsi császár nyugatosító törekvéseivel szembenálló szamurájok is az „ellenforradalmár” kategóriába esnek.

Sőt, beszélhetünk a tudományban is ellenforradalomról; legalábbis Friedrich Hayek Nobel-díjas közgazdász írt róla az 1952-es könyvében. Szerinte a természettudományos módszerek alkalmazása a társadalomtudományokban téves, ugyanis utóbbiban a szereplők mindig csak korlátozott tudással, ráadásul szubjektív megközelítéssel rendelkezhetnek. Tehát szembeszállt a marxizmus, beleértve a marxista tudomány szemlélet totalitásba vetett vakhitével. Azzal, hogy a tökéletes állam, a (társadalom)tudományra hagyatkozva, minden szükséges információval képes rendelkezni, és ezek alapján tökéletes válaszokat is tud adni, és totálisan (természetesen csakis jótékonyan) képes irányítani az állampolgárok életét.

És itt el is érkezünk az ellenforradalom legújabb megjelenéséhez. Amit ma az Egyesült Államokban látunk, az maga a megtettesült ellenforradalom. (És ne feledjük: ez nem egy negatív fogalom, 56-tól most el kell tudnunk tekinteni.)

Az előző kormányzat mögött álló Demokrata Párt, a hozzá kötődő társadalmi intézmények, illetve egészében a mai nyugati közgondolkodás erősen neomarxista, forradalmi jellegű. Az osztályharc helyett a – vélt vagy valós – kisebbségek felemelésében látja önnön legitimitációját, erre alapozza a társadalom felosztását elnyomóra és elnyomottakra. Mindezek jegyében aztán teljesen át is akarja alakítani a társadalmat. És mivel a bölcse kövével is rendelkezik, az emberek életének mindennapjait, a gondolkodásukat is meg akarja határozni. Hogy mit gondoljanak, milyen célokat támogassanak, miben higgyenek (feketék, bevándorlók, multikulturalizmus, LMBTQ, Ukrajna, klímaváltozás, zöldenergia, vakcinák, stb.). És aki nem osztja a magasztos forradalmi gondolatokat, nem kíván részt venni a társadalom-mérnökösködésben, továbbra is hisz a nemzetek, a családok fontosságában, ne adj’ Isten, még magában Istenben is, azokat mind ellenségnek kiáltja ki, kizárja, kirúgatja, ellehetetleníti.

És ezzel a forradalmi hevülettel, társadalom-mérnökösködéssel, ideológiai úthengerrel szemben egyszer csak megjelent a válasz. Az immunreakció. És ami a legfontosabb: az immunreakció nem csak úgy össze-vissza, elszórtan, itt-ott felbukkanó elégedetlenség formájában. Utóbbi a forradalmak lendülete és terrorja mindig elsöpörte. Itt azonban egy nagyon is tudatos, felkészült, elszánt csapat szállt szembe a „forradalmárokkal”. Ráadásul úgy, hogy maga is „forradalmi”. Ezért nevezhetjük ellenforradalomnak. Amit ma az új amerikai vezetés véghez akar vinni, az abszolút forradalmi, a szó jó értelmében. Abban az értelemben, hogy óriási lendülettel érkezik, a beállt struktúrákat vállaltan szétveri, és bénító, letaglózó hatással van a hatalmon lévőkre. Akik maguk is forradalmi módon, a bevett struktúrákat szétverve kerültek hatalomra.

Csak hogy a baloldal olyan évezredes struktúrákat igyekezett szétverni, amelyek nemcsak hogy működtek, hanem kifejezetten a pilléreket, stabilitási pontokat adták az emberek életének. Az új, „ellenforradalmi” kormány épp ezeket a struktúrákat igyekszik visszaállítani, miután a baloldal szétverte őket, és mesterséges kreációkat próbált a helyükre ültetni. Olyan mesterséges struktúrákat, mint a kritikai fajelmélet, a DEI, a szexuális devianciák normálissá tétele, és az ezeket támogató intézmények. Ma már azt mondani, hogy az apa férfi és az anya nő, és csak két nem létezik, egy kormányulást imádsággal kezdeni, a férfiakat kizárni a női sportokból... ezek már szélsőséges megnyilvánulásoknak számítanak Amerikában. Legalábbis a progresszívek által uralt közbeszédben. A valóságban persze nem; a hétköznapi emberek döntő többsége megírta a józan esztét, a normalitását.

Egy hangos kisebbség persze most is hözöng, hisztériázik, tüntet. (Most épp Tesla-szalonokat gyűjtögetnek föl.) De úgy néz ki, nem tudják többé uralni a közbeszédet. Trump és kormányának népszerűsége nemhogy nem csökken, hanem folyamatosan növekszik. Miközben a forradalom gyermekei felfalják egymást (egyre élesebb a szakadás a Demokrata Párton belül), az ellenforradalom felnttjei még a végén rendbe teszik az országot.

Jeszenszky Zsolt - www.pestisracok.hu



Ajánló